

DRAGI MIKLAVŽ!

Že odkar sem na svetu, ti vsako leto pišem pismo. Ko sem bila še majhna, mi ga je gotovo pisala mama, ker še nisem znala držati svinčnika.

Če pa bi imela večje prste, bi ga zagotovo napisala sama.

Letos pa si želim prav tvoji kapo, gospod MIKLAVŽ! Sicer vem, da Vam je zelo ljuba, vendar sem sošolki obljubila, da ji bom pokazala originalno. Zato, da boš lahko nosil darila tudi druga leta ti jo bom, ko bom v šoli opravila, tudi vrnila. Zato te prosim, da mi pošlješ tudi tvoj poštni naslov.

In še ena želja zame. Že cele tri mesece sitnarim po fotoaparatu. Želim si takega, ki ima 3x optični zoom. Če pa takega ne boš našel, pa mi ga sploh ni treba kupiti. Zadovoljna bom tudi z mandarinami.

In rada bi, da bom to dobila od tebe in ne od tistega trapastega Božička, ki prodaja le kokakolo. In vem tudi, da so njegovi jelenčki na baterijo, ker v najnovejši dobi človeštva čudežnost ne obstaja. to mi je povedala moja sošolka, ki ima same petice, zato ima gotovo prav.

Za tvojo zlato knjigo, v kateri sem gotovo tudi jaz, pa sem prepričana da obstaja.

Lep pozdrav,

Od tvoje OBOŽEVALKE

Evice

Oš žirovnica